

[Bollmann.]

skal gives her i tinget, er efter CDs opfattelse, at visse grupper har haft for let ved i en næsten avisløs tid at prøve på at forskrække befolkningen med udokumenterede påstande vedrørende købet af de pågældende fly.

De ting, der er sat spørgsmålstegn ved, drejer sig dels om teknik, dels om økonomi. Hvad teknikken angår, fremgår det med al ønskelig tydelighed, at kritikken enten vedrører punkter, der er afhjulpnet, eller krav, der ikke er stillet til den pågældende leverance.

Hvad økonomien angår, finder vi det naturligt med en vis prisstigning under en leveringsperiode af denne længde. Som bekendt har vi heller ikke her i landet kunnet undgå prisstigninger af væsentligt større omfang i samme periode, ligesom der jo ved behandlingen af forsvarsordningen er taget højde for de pågældende prisstigninger. Der er altså ingen grund til panik på det område.

Der har været talt en del om medproduktionsbetingelserne, og også på det område må det konstateres, at vi er nået forholdsvis langt. At forudsætningerne om de 58 pct. medproduktion ikke er totalt opfyldt, skyldes som anført i redegørelsen flere ting, dels at der i forbindelse med optagelse af en sådan medproduktion nødvendigvis vil opstå en del omstillingsvanskeligheder, dels at der fortsat foregår forhandlinger om at udvide kredsen af medproducerende virksomheder.

Alt i alt finder CD, at debatten om dette flykøb stort set er overflødig. Men i øvrigt er vi meget tilfredse med, at ministeren på alle punkter har kunnet bevise, at den beslutning, der blev truffet for nu snart 2 år siden, ikke kan anfægtes. Vi kan derfor også kun tage ministerens redegørelse til efterretning.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal da gerne sige tak for ministerens redegørelse, da det nu er skik og brug, men jeg må tilføje, at jeg ikke synes, jeg blev så forfærdelig meget klogere af den. Imidlertid skal jeg erkende, at min holdning til hele denne debat er meget stærkt præget af, at jeg ikke kan kritisere ministeren for, at han ikke købte Mirage-fly eller Viggensfly eller noget andet djævelskab; det ene forekommer mig ikke bedre end det andet. Jeg mener, at vi overhovedet ikke burde have foretaget det flyindkøb, og at vi ved at foretage det har fortsat den militærpoli-

tik, som ikke tjener interesserne for et land af vores geografiske beliggenhed og natur. Men lad det være.

Jeg vil gøre nogle bemærkninger, når nu sagen er kommet op på ny. For det første er det åbenbart klart, at vi en gang om året kan få en debat i anledning af de yderligere prisstigninger, der er sket ud over det, som ministeren lovede os, dengang aftalen blev indgået. Nu er der altså sket en stigning fra 2.400 mill. kr. til 2.640 mill. kr., og den eneste forsikring, jeg kan finde i ministerens redegørelse, som kan berolige sindet med hensyn til, at vi ikke kan forudse yderligere stigninger, er følgende ord, som fremføres med den for forsvarsministeren så karakteristiske stemmestyrke og overbevisningens kraft:

»Men jeg kan roligt sige, at man såvel fra amerikansk som fra europæisk side er helt opmærksom på, at omkostningerne skal holdes i ave, . . . «

Det tvivler jeg da ikke om man er opmærksom på, men hvad der kommer ud af det, er straks et helt andet spørgsmål, og derom er der ingen som helst forsikring i det, ministeren siger. Jeg tror, vi må forudse, at disse fly, som jo åbenbart langtfra er helt færdige og nøgleklare, om jeg så må sige, går hen og bliver betydelig dyrere både i forhold til den oprindelig aftalte pris og i forhold til den pris, som nu er aktuel, 2.640 mill. kr. Men bevar mig vel, dette land er jo et rigt land, vi har råd til mange ting, og så har vi vel også råd til sådan noget militært legetøj. Eller har vi? Til andre tider diskuterer man jo i dette folketing, hvor alvorlig landets økonomiske situation er, og hvad man skal gøre ved den, hvordan man må begrænse lønstigninger, og hvad ved jeg. Her, må man sige, er der derimod en helt anden holdning: her kan skillingerne få lov til at rulle. Om det er 2.400 mill. kr. eller 2.640 mill. kr., spiller mindre rolle, det skal vi bare tage til efterretning.

Jeg vil godt sige, at vi ikke vil tage til efterretning, at man kan bruge næsten 3 mia kr. på disse flykøb. Vi anser det for en hån imod de mange, som i disse tider må begrænse deres levede, selv om de dårligt har råd til det, på grund af den politik, som føres, og på grund af den økonomiske krise, som er over os.

Det er det første punkt i ministerens redegørelse. Det andet punkt vedrører de svagheder, som er afdækket netop ved disse F-16 fly, og